

JESSICA WEINKLE

Przekręt związany z ryzykiem finansowym i z klimatem

Złe metody i konflikty interesów w próbie „zielonego” finansowania

SIERPIEŃ 22, 2025

Autorka: Jessica Weinkle

W ciągu ostatniego miesiąca [Network for Greening the Financial System](#) (NGFS) spotkała się z poważną krytyką za wdrażanie metod modelowania, które są bezsensowne - i to nawet w szerszym kontekście coraz bardziej bezsensownych obliczeń ryzyka zmian klimatycznych. Sytuacja obejmuje złą analizę statystyczną, wyniki gospodarcze dla całego świata, które są bardzo wrażliwe na wątpliwe dane dotyczące PKB z Uzbekistanu (tak, Uzbekistanu) oraz elitarne

czasopismo naukowe Nature, które oparło się ostrzeżeniom [recenzentów](#), że coś nie wydaje się być w porządku z analizą. Stawką jest polityka pieniężna na całym świecie.

Skandal związany z NGFS i Nature mówi o presji, jaką specjalne interesy wywierają na naukę w celu jej promowania. Wymowna jest również gotowość redakcji Nature do podporządkowania się narracji katastrofizmu, która [zawładnęła](#) badaniami nad zmianami klimatu.

Korupcja nauki odzwierciedla korupcję procesu demokratycznego. Starając się obejść demokratyczny proces podejmowania decyzji w zakresie polityki energetycznej i przemysłowej (proces uważany za zbyt frustrujący przez twardogłowych zwolenników klimatu), stworzyli złożony i rozległy system regulacji finansowych organizacji pozarządowych, który może skutecznie kierować rządami i instytucjami finansowymi, aby działały na podstawie wątpliwe informacje klimatyczne w celu ograniczenia zużycia paliw kopalnych, ograniczenia emisji bez względu na konsekwencje i zwiększenia kosztów życia w imię uniknięcia zapaści ekologicznej.

Sprzedaż narzędzi do spełnienia tych przepisów i zdyscyplinowania systemu finansowego również stała się wielkim biznesem. A niektórzy autorzy narracji o katastrofie klimatycznej czerpią z tego korzyści.

Obecny skandal NGFS

NGFS to koalicja banków centralnych, organów regulacyjnych i instytucji finansowych, która pracuje nad tym, aby poprowadzić instytucje finansowe w kierunku osiągnięcia celów porozumienia paryskiego poprzez [opracowanie](#) najlepszych praktyk "zarządzania ryzykiem środowiskowym i klimatycznym" w sektorze finansowym. Najważniejszym produktem pracy NGFS są scenariusze klimatyczne "opracowane przede wszystkim do celów oceny ryzyka, koncentrujące się na ocenie wpływu na gospodarkę i sektor finansowy w długich horyzontach czasowych".

Piąta i najnowsza wersja scenariusza otrzymała nową funkcję szkód - czyli obliczenie związku między zmiennymi klimatycznymi a wynikami gospodarczymi - która znacznie [zwiększyła](#)

oczekiwane straty gospodarcze spowodowane zmianami klimatu. [Dokumentacja](#) nowej funkcji szkód NGFS pojawiła się w "The economic commitment of climate change", artykule [Nature](#) z kwietnia 2024 r. autorstwa Maximiliana Kotza, Andersa Levermanna i Leonie Wenz, z których każdy jest powiązany z Poczdamskim Instytutem Badań nad Wpływem Klimatu (PIK).

W tym momencie oryginalny artykuł Kotza i in. został całkowicie [obalony](#) z powodu [błędnych statystyk](#) i [anomalii danych](#). Jednak [dziwna seria](#) wydarzeń sprawia, że Nature aktywnie chroni zniekształconą metodologię, NGFS i PIK, pomimo oczywistych nieścisłości.

Ale to dopiero ostatnia runda otwartej i ważnej krytyki scenariuszy NGFS. W latach 2021 i 2022 [Roger Pielke, Jr.](#) zwróciła uwagę, że NGFS wykorzystuje ekstremalny i przestarzały scenariusz emisji w swojej funkcji szkód. W tym samym okresie NGFS zaktualizował swoją wersję modelu, aby zmniejszyć skumulowane prognozy emisji, jednocześnie zwiększając oczekiwane szkody - aktualizacja, która nie ma większego sensu naukowego ani ekonomicznego.

Pielke zauważa, że jest to ciekawy wyczyn, ponieważ różne wersje modelu opierały się na tej samej funkcji szkód opracowanej w [artykule](#) Matthiasa Kalkuhla i Leonie Wenz w PIK, która już powoduje ekstremalne straty w porównaniu z innymi opublikowanymi funkcjami szkód. Jednak NGFS wyraźnie ma doświadczenie w dążeniu do niezwykle wysokich wartości szkód w wątpliwy sposób.

Oczywiście najnowsze kontrowersje wokół funkcji szkód NGFS stworzonej przez Kotza i in. również wykorzystują przestarzały scenariusz emisji, który Pielke wskazał we wcześniejszych wersjach. Oznacza to, że nie tylko proces statystyczny funkcji szkód jest nieważny, ale scenariusz emisji, na którym się opiera, jest zasadniczo zakorzeniony w nieistotnych i niespójnych założeniach społeczno-ekonomicznych.

Nature wyraźnie zdaje sobie sprawę z problemów związanych z wiarygodnością metod i danych zawartych w artykule, ale niechętnie wydaje oświadczenie o wycofaniu. Zamiast tego Nature od ponad roku utrzymuje ostrzeżenie dla użytkowników w [oczekiwaniu](#) na "odpowiednie działania redakcyjne".

Sztywny

Główni fundatorzy progresywnej frakcji, której przez 30 lat nie udało się uzyskać wpływu na politykę energetyczną poprzez proces demokratyczny - ponieważ ich żądania są alienujące i niepraktyczne, jeśli nie niemożliwe - narzucili swój program systemowi finansowemu.

To coś więcej niż zwykła polityka; to system specjalnych interesów, który tworzy sztywną strukturę tak silną, że przechwytuje globalny system regulacji finansowych i osłabia naukową integralność badań klimatycznych na całym świecie. Weźmy pod uwagę, że wymogi kapitałowe banków i potencjalne kary za nieodpowiednie zarządzanie ryzykiem klimatycznym w całej Europie zależą teraz od jednej decyzji redakcyjnej w Nature.

Kotz i in. wymieniają swoje finansowanie z PIK, ale to filantropia ClimateWorks przekazała [PIK pieniądze](#) na aktualizację scenariusza NGFS.

Związek między NGFS, ClimateWorks i badaczami PIK nie jest wcale niewielki.

NGFS jest bezpośrednią pochodną Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD) stworzonej przez Marka Carneya, który jest obecnie premierem Kanady. Carney postawił Michaela Bloomberg na czele TCFD. Następnie Carney był [współzałożycielem NGFS](#), która powołana została do realizacji zaleceń TCFD. Bloomberg Philanthropies i ClimateWorks od samego [początku](#) finansowały rozwój scenariuszy NGFS.

[Ostatecznie](#) zalecenia TCFD zostały włączone do przepisów dotyczących ujawniania informacji finansowych w Europie i są rozważane jako narzędzie regulacyjne w Wielkiej Brytanii.

Kalifornia będzie wymagać ujawniania informacji o ryzyku klimatycznym zgodnie z zaleceniami TCFD od przyszłego roku. Przez chwilę TCFD i NGFS zaczęły trafiać do [amerykańskiej Rezerwy Federalnej](#) i korporacyjnych [przepisów](#) dotyczących ujawniania informacji. Formalne przyjęcie zaleceń TCFD do międzynarodowych praktyk księgowych było procesem, który [Bloomberg](#) pomógł zapoczątkować.

W innym miejscu Fundacja Gordona i Betty Moore'ów finansuje program INSPIRE prowadzony przez ClimateWorks i Grantham Research Institute. INSPIRE jest "[wyznaczonym](#)

[interesariuszem](#)" NGFS i promuje zielone finanse poprzez granty badawcze; jedna trzecia zleconych projektów ma "[poparcie bankierów centralnych](#)".

Przez cały czas Bloomberg Philanthropies ma [miejsce doradcze](#) w ClimateWorks. ClimateWorks zasiada w [radzie doradczej IAM Consortium](#), mało znanej społeczności badawczej, która organizuje opracowywanie scenariuszy dla Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC). Naukowcy, którzy odgrywają ważną rolę w tworzeniu scenariuszy do wykorzystania w raportach IPCC, [tworzą](#) również scenariusze dla NGFS i innych interesów finansowych.

Konflikty interesów

Utrzymujące się problemy ze scenariuszami NGFS wskazują na poważne konflikty interesów badaczy (COI) i stronniczość w finansowaniu. Powszechnie wiadomo, że wyniki badań są skorelowane z COI naukowców i interesami sponsorów badań. Przyczyny tej korelacji są złożone i [niekoniecznie](#) nikczemne, ale czasami rzeczywiście [obejmują](#) jawną manipulację danymi i metodami.

Przed wszystkim od czasu porozumienia paryskiego badania nad zmianami klimatu stają się coraz bardziej powiązane - nie tylko z energią i polityką, ale także z finansami i strategicznymi sporami sądowymi. Są to główne interesy, a pieniądze filantropijne stojące za wspieraniem klimatu mają jedno z najgłębszych kieszeni i wpływów politycznych. Uznanie tego rozwoju za źródło COI dla naukowców i ich instytucji z potencjałem korupcji w tej dziedzinie pozostało w tyle za zakresem, w jakim branża te zaczęły polegać na tych badaczach.

Kilka lat temu Ben Caldecott, dyrektor Oxford Sustainable Finance Group, podzielił się w [Financial Times](#), że firmy finansowe wywierają presję na naukowców, aby opracowywali i raportowali wybrane wyniki. Caldecott napisał,

Słyszałem również zbyt wiele historii, często od początkujących naukowców z różnych instytucji, o przypadkach, w których instytucje finansowe i dostawcy danych ESG starali się

podważyć wolność akademicką. Robili to, próbując zmienić wyniki badań przed publikacją lub próbowali w ogóle zapobiec ich publikacji, aby chronić swoje produkty i usługi.

Taka sytuacja nie jest rzadkością w innych partnerstwach badawczych między przemysłem a środowiskiem akademickim i wszyscy są wyczuleni na ich występowanie w dziedzinach takich jak chemikalia przemysłowe lub energia kopalna i jądrowa. Ale zmiany klimatu i finanse? Pffft.

Spojrzenie na organizację fundatorów, instytucji badawczych i zachęt finansowych pokazuje wiele komórek samolubnych programów badawczych. Rozważmy ten niedawny przykład:

- W 2022 r. Inwestor John Doerr [dał 1 miliard dolarów](#) na Uniwersytet Stanforda, aby stworzyć Doerr School of Sustainability.
- Doerr i Al Gore są obaj [doradcami](#) firmy venture capital Kleiner Perkins, dla której wcześniej pracowali.
- Doerr jest [doradcą](#) Watershed, platforma raportowania rachunkowości i zrównoważonego rozwoju, która sprzedaje kredyty węglowe; Gore to [inwestor](#) w Watershed. Kleiner Perkins to [inwestor](#) w Watershed.
- Wartość Watershed jest dalej zalecana przez “[Kluczowi architekci](#)” związanego z klimatem systemu regulacyjnego ryzyka finansowego, w tym wcześniej zaangażowanych w Bloomberg, ClimateWorks i NGFS.
- Ostatnio EPA [ogłosiła](#), że nie będzie już aktualizować bazy danych emisji z towarów i usług. Deweloper bazy danych emisji opuścił EPA, aby dołączyć do szkoły Doerr, pracując nad programem obsługiwanym przez Watershed i innego partnera.
- Oczekuje się, że nowy program emisji będzie używany przez “[tysiące](#) organizacji na całym świecie w celu pomiaru i zgłaszania ich emisji ”w celu spełnienia wymagań sprawozdawczych stworzonych przez architektów reżimu regulacyjnego

Stanford jest teraz kuratorem danych emisji do spełnienia wymogów regulacyjnych finansowych, w tym wymogów [banków centralnych pod NGFS](#)—Dane emisji, które są kluczowe dla interesów biznesowych największego dawcy i jego współpracowników. Istnieją ogromne stawki polityczne

i finansowe związane z całym tym systemem instytucjonalnym i wszelkimi badaniami, które z niego wychodzą. Potencjał COI instytucji i badaczy jest ogromny.

Istnieje kilka skoncentrowanych ośrodków badań akademickich generujących produkty analityczne wspierające spory dotyczące klimatu. Są one powiązane w swoich działaniach i fundatorach. Spójrzmy na wycinek.

- Grantham Research Institute (GRI) w London School of Economics, w której organizuje platformę skoncentrowaną na NGFS, INSPIRE, [otrzymuje](#) finansowanie z Bezos Earth Fund i Climateworks.
- [Bezos Earth Fund](#) wspiera World Weather Attribution - wiodący podmiot w produktach atrybucyjnych dla sporów sądowych.
- Współ-[Założyciel](#) INSPIRE, Nick Robins, to [członek zarządu](#) do inicjatywy śledzenia węgla, która bada wpływ przejścia energii na wartość spółek narażonych na paliwo kopalne; to jest [długoletnim](#) pionierem koncepcji zasobów osadzonych. . [Prezydent](#) inicjatywy z tytułu śledzenia węgla, Ilmi Granoff, doradza spory sądowe na Columbia University w Sabine Center, który otrzymuje fundusze od [Climateworks](#).
- [NGFS](#) Doradza bankom centralnym rozważenie wpływu sporów klimatycznych na wycenę aktywów w ramach zarządzania ryzykiem.
- Naukowcy z GRI [wykazali](#), że spory klimatyczne zmniejszają wartości aktywów firmy i inicjatywę finansowaną przez ClimateWorks w GRI [argumentują](#), że banki muszą poprawić zarządzanie narażeniem na spory klimatyczne
- Bezos Earth Fund jest obok ClimateWorks [w Radzie Doradczej](#) spośród konsorcjum IAM, który mało znany scenariusz organizujący grupę badawczą dla IPCC, i jak się zdarza, szósty raport oceny omówił spory klimatyczne i wycenę aktywów firmy w ramach łagodzenia sporów w [raporcie grupy roboczej III](#)

Jest to zamknięty krąg fundatorów i podmiotów, które podsycają spory klimatyczne w celu obniżenia wartości aktywów, aby wpływać na decyzje dotyczące zarządzania ryzykiem

finansowym. Robią to, aby negatywnie wpłynąć na stabilność biznesową przemysłu naftowego i gazowego, aby wymusić globalne przejście społeczno-gospodarcze na technologie i metody, w które inwestuje kabała fundatorów. Wszelkie badania, które wychodzą z tego reżimu, powinny być rozpatrywane w kontekście jego poważnych konfliktów finansowych i politycznych. Powinny być one uważnie analizowane.

Europa, odwołana

W badaniach biomedycznych COI może prowadzić do śmierci pacjenta. Co dzieje się w badaniach klimatu?

W poście dla Breakthrough około rok temu [wyjaśniłem](#), że scenariusze NGFS przyjęły narrację Planetary Boundaries. Ramy, które ukierunkowują [cały program badawczy](#) w PIK, są wyraźnie konstrukcją "granic wzrostu", która dąży do deindustrializacji jako ekologicznego zbawienia. [W tym kontekście](#) transformacja gospodarcza przypomina Drugie Przyjście, podczas którego wszyscy zostaniemy ocaleni przed kapitalistycznym wyzyskiem.

NGFS ma znaczne wpływy, szczególnie wśród europejskich banków. Chociaż służy jako platforma dla organów regulacyjnych do opracowywania narzędzi i dzielenia się pomysłami, NGFS jest centrum wadliwych regulacji. Jak ujął to jeden z [analityków bankowych](#):

Zasadniczo banki centralne i inne organy regulacyjne tworzą metodologie klimatyczne, których używają do nadzoru bankowego, ale przedstawiają je za pośrednictwem NGFS.

Europejski Bank Centralny (EBC), który pełni rolę nadzorczą nad bankami centralnymi Unii Europejskiej, wykorzystuje scenariusze NGFS do [testowania warunków skrajnych](#) w systemie finansowym euro. Z kolei EBC włączył założenia dotyczące zmian klimatu do swojej [polityki pieniężnej](#) i "przechyla" swoje inwestycje w kierunku emitentów o "lepszych wynikach klimatycznych". EBC opiera się na autorytecie NGFS, [zalecając](#) innym bankom euro stosowanie scenariuszy klimatycznych w testach warunków skrajnych i ujawnianiu informacji.

Jednym z liderów technicznej krytyki funkcji szkód Kotza i in. był Greg Hopper z Banking Policy Institute. Hopper zapytał ostatnio, czy banki skontaktowały się z Nature lub Kotz et al. po tym, jak publicznie ujawniono, że istnieje problem z funkcją szkód. Jeśli nie, "[a]czy organy regulacyjne [kładą kciuk na skali](#)", aby osiągnąć preferowane przez siebie wyniki? Hopper [pisze](#),

W przyszłości te skrajne założenia ekonomiczne w scenariuszach będą wykorzystywane w testach warunków skrajnych banków, praktycznie zapewniając, że testy te wykażą, że wszystkie globalne banki są narażone na istotne ryzyko klimatyczne, które wymagałoby wyższych poziomów kapitału.

Wyższe poziomy kapitału bankowego mogą ograniczać wzrost gospodarczy. Jednak w ramach granic planetarnych wzrost gospodarczy nie jest celem; celem jest "[prawdziwie zielony wzrost](#)".

Niemcy, przemysłowa potęga Europy, [doświadczyły](#) ogólnego spadku przemysłowego przypisywanego wysokim kosztom energii związanym ze źle zaprojektowanym przejściem na odnawialne źródła energii z energii jądrowej i innych technologii. Polityka Niemiec [spowolniła](#) ich wzrost gospodarczy i przyczyniła się do odrodzenia niemieckiej skrajnie prawicowej polityki. Co więcej, Niemcy mają obecnie [wyższą](#) emisję dwutlenku węgla na jednostkę PKB niż Stany Zjednoczone. [Powolna gospodarka](#) Europy w ostatnich latach, na czele z Niemcami, może nie być w pełni przypisana tym manewrom kierowanym przez NGFS. Jest to jednak zgodne z etosem NGFS polegającym na deindustrializacji i ograniczaniu wzrostu.

Problem polega na tym, że postępowe, bogate elity obchodzą demokratyczne procesy decyzyjne, aby osiągnąć swoje ideały poprzez system finansowy w imię kryzysu, który sami wywołują w mediach za pomocą finansowanych przez siebie badań. Praktycznie nie bierze się pod uwagę systemu konfliktów interesów, który został stworzony przez ten system.

Dzieje się tak do tego stopnia, że naukowcy aktywnie obnoszą się ze swoim kształtowaniem systemu finansowego i dążeniem do sporów sądowych jako raison d'être dla swoich projektów modelowania. Uniwersytety aktywnie obnoszą się ze swoim zaangażowaniem w ten bałagan i pozwalają na tworzenie [całych instytutów](#) w swoich murach, aby rozwijać narrację o kryzysie wszędzie - od szpitali po sale lekcyjne - która jest zakorzeniona w ramach absolutnego nonsensu.

Nature, jedno z najbardziej prestiżowych czasopism naukowych na świecie, zamieniło się w wycieraczkę.

Rezultatem tego skonfliktowanego techno-autorytaryzmu z zieloną szminką na ustach jest upadek gospodarczy, niestabilność geopolityczna i utrata rzetelności naukowej.